

הגדה של פסח

3 מצות

ביצה

זרוע

מרור

כרפס

חרוסת

חזרת

קִדְשׁ

בְּשַׁבַּת מִתְחִילִים מִכָּאן

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם.
וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת.

בְּחֹל מִתְחִילִים מִכָּאן :

אֵלֶּה בּוֹעֲדֵי יְהוָה, מְקַרְאֵי קִדְשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם, בְּמוֹעֲדָם:
וַיְבָרֶךְ מֹשֶׁה, אֶת-מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

סִבְרֵי מְרֻנָּה (עוֹנִים : לַחִיִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן. (עוֹנִים : אֶמֶן)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה {בְּשַׁבַּת : שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה וְ} מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה,
חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם {בְּשַׁבַּת : הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם} חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה,
אֶת יוֹם טוֹב מְקַרְא קִדְשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ בְּאַהֲבָה, מְקַרְא קִדְשׁ,
זְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֻרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים,
{בְּשַׁבַּת : וְשְׁבֻתוֹת} וּמוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ {בְּשַׁבַּת : בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן}, בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחֻלָּתָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ {בְּשַׁבַּת : הַשַּׁבָּת וְ} יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים. (אֶמֶן)

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מוֹסִיפִין :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ. (אֶמֶן)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְחָל, וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִם הַמַּעֲשֶׂה.
בֵּין קִדְשֶׁת שַׁבַּת לְקִדְשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָהּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשְׁתַּיִם הַמַּעֲשֶׂה קִדְשֶׁת.
וְהַבְּדִלָּתָהּ וּמִקְדְּשָׁתָהּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֶׁתְּךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְחָל. (אֶמֶן)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה. (אֶמֶן)

שׁוּתָה רַב כּוֹס חֲנִין בְּהַסְבָּחָה.

וְרַחֵם

נוֹטְלִין אֶת הַגְּדִים וְאֵין מְבַרְכִין "עַל נְטִילַת גְּדִים".

כֶּרֶפֶס

טוֹבְלִין כֶּרֶפֶס פְּחוֹת מְכֻזָּת בְּמֵי מַלַּח, וּמְבַרְכִין.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכול, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הקא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא הקא עבדי, לשנה הבאה בארעא דישראל בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות?
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, - הלילה הזה כולו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור.
שבכל הלילות אנו אוכלין ושותין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהיינה מגלות בשעת אמיירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים,
עדין אנחנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו יודעים את התורה,
מצוה עלינו לספור ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספור ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא:

שנאמר: לביען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי וזיך

ימי וזיך - הימים, כל ימי וזיך - הלילות.

וחכמים אומרים:

ימי וזיך - העולם הזה, כל ימי וזיך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.
פגוד ארבעה בנים דברה תורה:
אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? בזה העדות והזקקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו
אתכם?
אף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? בזה העבדה הזאת לכם?
לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר.
אף אתה הקהה את שניו ואמור לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים.
לי - ולא לו. ואילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? בזה זאת?
ואמרת אליו: בזזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול -
את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה
עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש? תלמוד לומר ביום ההוא,
אי ביום ההוא יכול מבעוד יום?
תלמוד לומר: בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שמצה ומרור
מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:
ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרוזו אבי אברהם ואבי יצחק ויזו, ויעבדו אלהים אחרים.
ואקוץ את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל
ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשיו.
ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.
שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית
בין הבתרים,
שנאמר: ויאמר ל־אברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה.
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואזורי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

**והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו, אלא שכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו,
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.**

ניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

**צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו.
שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר:
ארבתי אביך אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט,
ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב.**

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

**ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר:
ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו,
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען.
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.**

**במתי מעט - כמו שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה,
ועתה שמה יי אלהיך ככוכבי השמים לרב.**

ויהי שם לגוי - מלמד שהיו ישראל מצוינים שם.

**לגוי גדול, ועצום - כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד, ותמלא הארץ אתם.**

**ורב - כמו שנאמר: רבבה כצמון השדה נתתיך,
ותרבי ותגדלי ותבאי בערי ערים,
שדים נכנו ויערך צמון, ואת ערם ועריה.
ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה,
ואמר לך בדמיה זוי, ואמר לך בדמיה זויי**

וירעו את־נו המצרים ויעֲנֻנוּ, ויהֲנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וירעו את־נו המצרים - **כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** הָבָה נִתְחַכְמָה לּוֹ פֶּן יִרְבֶּה,
וְהִיא כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שִׁנְאֵינוּ וְנִלְחֹם בָּנוּ,
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

ויעֲנֻנוּ - **כְּמָה שְׁנֶאֱמַר:** וַיִּשְׁיֹבוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם.
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה. אֶת פֶּתֶם וְאֶת רַעְמִסֵּס.

ויהֲנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - **כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרָה.

וַנַּעֲקֶךָ אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ, וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ
וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לִוְצָנוּ.

וַנַּעֲקֶךָ אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - **כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם
וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם,
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ - **כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת זְאֻקָתָם,
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ - **זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים .

וְאֶת עֲמָלָנוּ - **אלו הַבָּנִים. כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר:** כָּל הַבֶּן הַיָּלֹד הַיָּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ
וְכָל הַבֵּת תִּזְוִין.

וְאֶת לִוְצָנוּ - **זוֹ הַדַּחֲק, כְּמָה שְׁנֶאֱמַר:** וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלְחוץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לִוְצִים אֹתָם.

וַיִּזְעָאנוּ יי מִבְּמִצְרַיִם בְּיַד וַזְזָקָה וּבִזְרָע זְטוּיָה, וּבְמִרְא גְדֹל, וּבְאַתּוֹת וּבְמוֹפְתִים.

וַיִּזְעָאנוּ יי מִבְּמִצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מִלָּאךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שְׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, שְׁנֵאמַר: וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּלִילָה הַזֶּה, וְהַכִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה,
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מִלָּאךְ

וְהַכִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שְׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

יש מוסיפים

אמרו רבותינו זיכרונם לברכה:

כשירד הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים. ירדו עימו תשעת אלפים רבבות,
מהם מלאכי אש, מהם מלאכי ברד, מהם מלאכי זיע, ומהם מלאכי רתת, ומהם מלאכי חלחלה.
ורתת וחלחלה אוזזת למי שהוא רואה אותם.

אמרו לפניו: ריבונו של עולם.

והלא מלך בשר ודם כשהוא יורד למלחמה שריו ועבדיו מקיפים בכבודו,

ואתה מלך מלכי המלכים דין עלינו שאנחנו עבדיך והם בני בריתך.

נרד ונעשה עמם מלחמה.

אמר להם: אין דעתי מתקררת עד שארז אני בכבודי. אני בגדולתי. אני בקדושותי

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד וַזְזָקָה - זו הַדָּבָר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: הִנֵּה יַד יי הוֹיָה בְּמִקְנֶה אִשֶּׁר בַּשָּׂדֶה,
בְּסוֹסִים, בְּזִמְרִים, בְּגִמְלִים, בְּבָקָר וּבְעֶאֱזָן, דָּבָר כְּבֹד מְאֹד.

וּבִזְרָע זְטוּיָה - זו הַחֶרֶב, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: וַזְזָרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ, זְטוּיָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִרְא גְדֹל - זֶה גְלוֹי שְׂכִינָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבֹא לְקוֹזוֹת

לוֹ גְלוֹי מִקְרָב גְלוֹי בְּמִסְתַּת בְּאַתּוֹת וּבְמוֹפְתִים,

וּבְמִקְוֵמָה וּבְיַד וַזְזָקָה וּבִזְרָע זְטוּיָה,

וּבְמִרְאִים גְּדֹלִים, כְּכֹל אִשֶּׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ.

ובאותות - זה המטה, כמו שנאמר: ואת המטה הזה תקוז בדרך,
אשר תעשה בו את האותות.

נטיף טפה מן הכוס באמירת דם ואש... עשר המכות דצ"ך עד"ש באח"ב, בנחד, ט"ו פעם

ובמפתים - זה הדם, כמו שנאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

דם, ואש, ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד וזקקה - שמים, ובזרע גטויה - שמים, ובמרא גדל - שמים,
ובאותות - שמים, ובמפתים - שמים.
אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם
צפרדע
כנים
ערוב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
מכת בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ"ך עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצריים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות?

במצרים מה הוא אומר? ויאמרו הוֹזְרָטִים אֵל פֶּרַעַה: אֲצַבֵּעַ אֶלֹהִים
היא,

ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי
במצרים,

וייראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמישה עבדו.

כמה לקו באצבע? עשר מכות.

אמור מעתה: במצרים לקו עשר מכות. ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע מכות?
שנאמר: ישלחו בם זרונן אפו, עברה וועם וצרה, משלחות מלאכי רעים.

**עברה - אחת,
 וועם - שתיים,
 וצרה - שלש,
 משלחות מלאכי רעים - ארבע.**
אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלחו בם זרונן אפו, עברה וועם וצרה, משלחות מלאכי רעים.

**זרונן אפו - אחת,
 עברה - שתיים,
 וועם - שלוש,
 וצרה - ארבע,
 משלחות מלאכי רעים - חמש.**
אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות.

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

**דנינו. אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,
 דנינו. אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם,
 דנינו. אלו עשה באלהיהם, ולא הרג בכוריהם,
 דנינו. אלו הרג בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם,**

ומנין שנתן לנו את ממונם?
שנאמר: וינצלו את מצרים - עשאוה כמצולה שאין בה דגים.
דבר אחר - עשאוה כמצודה זו שאין בה דגן.
למה מחבב הכתוב את ביזת הים יותר מביזת מצרים?
אלא מה שהיה בבתים נטלו במצרים. ומה שהיה בבתי תשורות נטלו על הים.
וכן הוא אומר:

כנפי יונה, וזופה בכסף - זו בזת מצרים.
ואברותיה, בירקרק זרועין - זו בזת הים.
ותרבי ותגדלי, ותבאי - זו בזת מצרים.
בערי ערבים - זו בזת הים.
תורי זהב געשה לך - זו בזת מצרים.
עם נקודות הכסף - זו בזת הים.

אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את היס,
 אלו קרע לנו את היס ולא העבירונו בתוכו בחרבה,
 אלו העבירונו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו
 אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
 אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן
 אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת,
 אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני,
 אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה.
 אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל,
 אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית המקדש

דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.
 דיינו.

על אחת, במה ובמה , טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:

הוציאנו ממצרים,
 עשה בהם שפטים,
 עשה באלהיהם,
 הרג את בכוריהם,
 נתן לנו את ממונם,
 קרע לנו את היס,
 העבירונו בתוכו בחרבה,
 שקע צרכנו בתוכו,
 ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
 האכילנו את המן,
 נתן לנו את השבת,
 קרבנו לפני הר סיני,
 נתן לנו את התורה,
 הכניסנו לארץ ישראל,
 ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו,
ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.

מראה ביד על הזרוע וזוהר שלא להגביה אותה.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש קים, על שום מה?
 על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים,
שנאמר: ואמרתם זבחו פסח הוא ליי, אשר פסחו על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם
וישתחו.

מראה את המצות למסבים ואומר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה?

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם מיד, שנאמר:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת ביצות, כי לא זימין,
כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה?

על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר:
וימררו את זיויהם בעבדה קשה, בוזמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרה.

בכל דור דור חוב אדם להראות את עצמו פאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר:

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בציאתי
ממצרים.
שלא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם,
שנאמר: ואותנו הוציא משם, לבמען הביא אתנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותנו.

מכסה את המצות ומגביהים את הכוס עד הללויה.

לפיכך אנחנו חובים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר ולקלס למי שעשה

לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו:
הוציאנו מעבדות לחרות, ומשעבוד לגאולה ומיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב,
ומאפלה לאור גדול. ונאמר לפניו הללויה.

הללויה הללו עבדי יי, הללו את שם יי. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ממזרח

שמש עד מבוא מהלל שם יי. רם על כל גוים יי, על השמים כבודו. מי כפי
אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר דל,
מאשפות ירים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת
הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל

ממשלותיו. הים ראה ונס, הירדן יסב לאחור. הרים רקדו כאילים, גבעות -
כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, הרים - תרקדו
כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי
הצור אגם מים, חלמיש - למעיני מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים,
והגיענו הלילה הזה לאכול בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו הגיענו
למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך
וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר
מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי
גאל ישראל.

שותיו את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.

מוציא, מצה

יקח המצות בסדר שהניחן, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכונה על העליונה ו"על אכילת מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל את שני הזיתים בהסבה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

פורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית מרור וכורכם יחד, ואוכלם בהסבה ובלי ברכה. ולפני אכלו אומר:

מצה ומרור בלא ברכה זכר למקדש בימינו יחדש כהלל הזקן שהיה פורכן ואוכלו בבת אחת, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעדה הערוכה ונוהגים לאכל תחלה ביצים מבשלות. ו לא יאכל יותר מדי, ש לא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

ברך

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברכת המזון.

שיר המעלות: בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים.

אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה.

אז יאמרו בגוים: הגדיל יי לעשות עם אלה.

הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמים.

שובה יי את שביטנו פאפיקים בנגב.

הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו.

הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתיו.

שלשה שאכלו כאחד חבין לזמן והמזמן פותח:

רבותי, נברך

המסובים עונים:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן אומר

ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך [אם יש עשרה מוסיפים: אלהינו] שאכלנו משלו.

המסובים עונים:

ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

המזמן חוזר ואומר

ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

כלם אומרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל הן אותנו ואת העולם פלו בטובו בחר בחדש ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל-בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו כאמור. פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: ברוך אתה יי, הן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת. וברכת את-יי אלהינו על-הארץ הטובה אשר נתן-לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו זוננו. פרנסנו. כלכלנו. הרוחנו הרוח לנו מהרה מכל-צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו לידי מתנות בשר ודם. ולא לידי הלואתם. אלא לידך המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך.

ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבנו ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו, אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לכן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום חג המצות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יי, בונה ירושלים. (ואומר בלחש: אמן):

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו מלכנו אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושונו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל-יום ויום הוא המטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורינוח והצלחה וכל-טוב:

הרחמן הוא ישתבח על כבודו:
הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ:
הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים:
הרחמן הוא קרן לעמו ירים:
הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים:
הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער:
הרחמן הוא יתן שלום בינינו:
הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל-מעשה ידינו:
הרחמן הוא יצליח את דרכינו:
הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו:
הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות בארצנו:
הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף:
הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה:
הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון ונאמר אמן:
הרחמן הוא יפרוש עלינו ספת שלומו:

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב

הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הבאים לקראתנו לשלום:

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו כל-מעשינו לשם שמים:

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדול ישועות מלכו. ועשה-חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: כפירים רשו ורעבו. ודרשי יי לא-יחסרו כל-טוב: נער הייתי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב. וזרעו מבקש-לחם: כל-היום חונן ומלוה. וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויתירו כדבר יי: ברוכים אתם ליי. עושה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו: יי עז לעמו יתן. יי יברך את-עמו בשלום:

עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

יכווין לפטור בברכה גם את הכוס הרביעית.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין בהסבת שׂמאל.

שֶׁפֶךְ חֶמֶתךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמַיִם.
שֶׁפֶךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיֶגֶם.
תִּרְדֹּף בָּאָף וְתִשְׁמִידֶם מִתַּחַת שָׁמַיִם יִי.

הלל

לֹא לָנוּ, יִי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֲמִתְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךָ נָא אֵל הֵיכֶם? וְאֵלֵהֶם בְּשִׁמִּים, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.
עֲצִבְיָהֶם כִּסֹּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם.
כֹּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.
אֲזִנֵּיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ.
יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם.
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם.
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא.
בֵּית אֶהֱרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא.
יִרְאִי יֵהוּה בְטַחוּ בִיהוָה, עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא.

יִי זִכְרֵנוּ יִבְרַךְ. יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יִבְרַךְ אֶת בֵּית אֶהֱרֹן,
יִבְרַךְ יִרְאִי יִי, הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.
יִסֹּף יִי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
בְּרוּכִים אַתֶּם לִי, עֹשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ.
הַשָּׁמַיִם שְׁמִים לִי וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם.
לֹא הִמָּתִים יִהְלֹוּהָ וְלֹא כָל יִרְדֵּי דוֹמָה.
וְאֶנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּהָ.

אֶהְבְּתִי כִּי יִשְׁמַע יִי אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.
כִּי הִטָּה אֲזִינוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא.
אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצְאוּנִי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא.
וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא: אֵנָּה יִי מַלְטָה נַפְשִׁי!
חֲנוּן יִי וְצַדִּיק, וְאֵלֵהֶם מֵרַחֵם.
שֹׁמֵר פִּתְאִים יִי, דֹּלְתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לִמְנוּחֵיכִי, כִּי יִי גָמַל עֲלֵיכִי.
כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינֵי מִן דִּמְעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יִי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הָאֲמֻנָתִי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד.
אֲנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲפוּזִי: כֹּל הָאָדָם כֶּזֶב.

מָה אֲשִׁיב לִי כֹל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי.
כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עָמוֹ.
יִקָּר בְּעֵינֵי יִי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו.
אֵנָּה יִי כִּי אֲנִי עֹבֵדְךָ, אֲנִי עֹבֵדְךָ בֶּן אֲמִתְךָ, פֶּתַח לְמוֹסְרִי.

לך אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לַיי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
בַּחֲצֹתוֹת בֵּית יי, בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ: אֵת יי כָּל גּוֹיִם, שֶׁבָּחוּהוּ כָּל הָאֲמִיִּם.
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב
יֵאמֹר נָא יִשְׂרָאֵל
יֵאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן
יֵאמְרוּ נָא יִרְאִי יי
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בִמְרָחֵב יְהוָה.
יי לִי, לֹא אִירָא - מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם?
יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאִי.
טוֹב לְחִסּוֹת בֵּי מִבְּטָח בָּאָדָם.
טוֹב לְחִסּוֹת בֵּי מִבְּטָח בְּנִדְבִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
סָבְבוּנִי כְּדִבְרֵיִם, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
דַּחַה דְּחִיתָנִי לִנְפֹל, וַיִּי עֲזָרָנִי.
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים:
יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל, יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל.
לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחֱיָה, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אֲוֹדָה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
אֲוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֲוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעִינֵינוּ.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעִינֵינוּ.
אֲנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא.
אֲנָא יי, הַצְּלִיחָה נָא. אֲנָא יי, הַצְּלִיחָה נָא.
בְּרוּךְ הֵבֵא בִשְׁם יי, בְּרִכּוּכֶם מִבֵּית יי.
בְּרוּךְ הֵבֵא בִשְׁם יי, בְּרִכּוּכֶם מִבֵּית יי.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בְּעִבְתֵּימָם עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בְּעִבְתֵּימָם עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלֵי אֶתְהָ וְאֲוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.
אֵלֵי אֶתְהָ וְאֲוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.
הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו.
הודו לאלהי האלהים	כי לעולם חסדו.
הודו לאדני האדנים	כי לעולם חסדו.
לעשה נפלאות גדלות לבדו	כי לעולם חסדו.
לעשה השמים בתבונה	כי לעולם חסדו.
לרוקע הארץ על המים	כי לעולם חסדו.
לעשה אורים גדלים	כי לעולם חסדו.
את השמש לממשלת ביום	כי לעולם חסדו.
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה	כי לעולם חסדו.
למכה מצרים בבכוריהם	כי לעולם חסדו.
ויוצא ישראל מתוכם	כי לעולם חסדו.
בגד חזקה ובזרוע נטויה	כי לעולם חסדו.
לגזר ים סוף לגזרים	כי לעולם חסדו.
והעביר ישראל בתוכו	כי לעולם חסדו.
ונער פרעה וחילו בים סוף	כי לעולם חסדו.
למוליד עמו במדבר	כי לעולם חסדו.
למכה מלכים גדלים	כי לעולם חסדו.
והרג מלכים אדירים	כי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי	כי לעולם חסדו.
ולעוג מלך הבשן	כי לעולם חסדו.
ונתן ארצם לנחלה	כי לעולם חסדו.
נחלה לישראל עבדו	כי לעולם חסדו.
שבשפלנו זכר לנו	כי לעולם חסדו.
ויפרקנו מצרינו	כי לעולם חסדו.
נתן לחם לכל בשר	כי לעולם חסדו.
הודו לאל השמים	כי לעולם חסדו.

נשמת כל חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך, מלכנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.

אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל בכל התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי אלוהים אמת. לא ינום ולא ישן - המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, מחיה מתים, ורופא חולים פוקח עורים וזקף כפופים, המשיח אלמים והמפענח נעלמים ולך לבדך אנחנו מודים.

ואלו בינו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות - אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמך מלכנו, על אחת, מאלף, אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים. הטובות ניסים ונפלאות שעשית עמנו ו עם אבותינו. מלפנים, ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, מבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלפתנו, מחרב הצלתנו מדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמך ולא עזבונו חסדיך. על כן אברכים שפלת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו תמיד. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבח' וכל עין לך תצפה, וכל בך לך תברע, וכל קומה לפניך תשתחוה, והלבבות ייראוך, והקרב והכליות יזמרו לשמך, כדבר שנאמר: כל עצמתי תאמרנה: יי, מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו.

שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע. וכתוב: רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם,
וּבְשִׁפְתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ,
וּבִקְרֹב קְדוּשִׁים תִּתְהַלֵּל.

בְּמִקְהָלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן חֻבַּת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר וּלְנַצַּח עַל כָּל דְּבָרֵי
שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עֲבָדְךָ, מְשִׁיחְךָ וּבָכוֹ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לַעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לַעֲלוֹם וָעַד, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֵר וּמִמְשָׁלָה,
נֶצַח, גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲלוֹם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,
וְעִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵם בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאְרוּ,
אֶת שִׁם כְּבוֹדְךָ.
כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזִמְרָה, וּמַעֲלוֹם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהוֹלֵל בַּתְּשֻׁבּוֹת.

וְשׁוֹתָה כּוֹס רַבִּיעִית לֹא בִּרְכָה בְּהַסִּיפֶת שְׁמֹאל

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן, וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ
חֲמָדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְּחִלָּתָהּ לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֵכּוֹל מִפְּרִיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם יי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל הָרַצִּיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הַיִּכְלֶךְ. וּבִנְהַי יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ
בְּבִנְיָנָהּ וּבִבְרָכְךָ עָלֶיהָ בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה.
בַּשַּׁבָּת: וְרַצָּה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קָדֹשׁ הַזֶּה.
כִּי אַתָּה טוֹב וּמַטִּיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ (יי אֱלֹהֵינוּ) עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.

נִרְצָה

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שוורא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה
לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף
לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה
למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה
לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית.

אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלושה מי יודע?

שלושה אני יודע: שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות,

שלושה אבות, שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה,

ארבע אמהות, שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שָׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שָׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנֶה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה,
שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא, שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ?

תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא,
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

אֶחָד עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵּיא, עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא,
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבֻטֵּיא,
אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵּיא, עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה מְדִינָא,
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבֻטֵּיא, אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵּיא,
עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבֻתָּא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

פי לו נאה, פי לו נאה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

זכאי במלוכה, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

יחיד במלוכה, כביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

מושל במלוכה, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

שיר השירים פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כִּי
טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין. ג לְרִיזוֹ שְׁמִנֶיךָ טוֹבִים, שְׁמֹן תּוֹרֶק שְׁמֶךְ; עַל
כֵּן, עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךָ. ד מִשְׁכָּנִי, אֲזוּרֶיךָ נְרוּצָה; הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
וְזָדְרִיו, נָגִילָה וְנִשְׁמָנוּהָ בְּךָ נִזְכֶּרֶת דְּדִיךְ מִיָּין, מִיִּשְׁרִים אֶהְבֹּךָ.
ה שְׁזוּזָרָה אָנִי וְנָאוֹה, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם; כְּאֶהְלִי קָדָר, כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמָה. ו אֵל תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁזוּרוֹזָרֶת, שְׁשֻׁזְפָּתִנִי הַשָּׁמֶשׁ; בָּנִי
אֲמִי נִזְוָרוּ בִּי, שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת הַכָּרְמִים כָּרְמִי שְׁלִי, לֹא נִטְרָתִי.
ז הִגִּידָה לִּי, שְׁאֶהְבָּה נְפִשִׁי, אִיכָּה תִרְעָה, אִיכָּה תִרְבִּין
בַּצִּהָרִים; שְׁלֹמָה אֶהְיָה כַּעֲטִיָּה, עַל עֲדָרֵי וְזִבְרֶיךָ.
ח אִם לֹא תִדְעִי כָךְ, הִנֵּפָה בְּנָשִׁים; צֹאִי כָךְ בַּעֲקֵבִי הַצֶּאֱן, וְרַעֲי
אֶת גְּדִיתֶיךָ, עַל, מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים.
ט לִסְסָתִי בָּרְכֵבִי פָרַעָה, דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי. י נָאוֹו לְזוּזֶיךָ בַּתְרִים,
צֹאֲרֶךְ בְּזוּרוֹיִם. יא תוֹרִי זָהָב נִעְשֶׂה כָךְ, עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף.
יב עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ, בְּמִסְבוֹ, נִרְדִּי, נָתַן רִיזוֹ. יג צָרוֹר הַמֶּר דוּדִי לִי,
בֵּין שְׂדֵי יָלִין. יד אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר דוּדִי לִי, בְּכָרְמִי עֵין גְּדִי.
טו הִנֵּף יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּף יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים. טז הִנֵּף יָפָה דוּדִי אֶף
נָעִים, אֶף עֲרִשְׁנוֹ רַעֲנָנָה. יז קָרוֹת בָּתֵּינוֹ אֲרָזִים, רַהֲיִטְנוֹ
בְּרוֹתִים.

פרק ב

א אָנִי וְזִבְצָלֶת הַשָּׁרוֹן, שׁוֹשְׁנֹת הָעֵמָקִים. ב כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַזּוּזוֹיִם,
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת. ג כְּתַפּוּזוֹ בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דוּדִי בֵּין הַבָּנִים;
בָּצְלוֹ זִמְדָּתִי וַיִּשְׁבָּתִי, וּפְרִיזוֹ מִתּוֹק לְזוּכִי. ד הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית
הַיָּין, וְדָגְלוֹ עָלִי אֶהְבָּה. ה סִמְכוּנִי, בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי, בְּתַפּוּזוֹיִם;
כִּי זֹולָת אֶהְבָּה, אָנִי. ו שְׁמַאלוֹ תַּזְזוֹת לְרֹאשִׁי, וַיִּמְיֵנוּ תַּזְזִיבָּקְנִי. ז
הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בַּעֲבָאוֹת, אוֹ, בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה:
אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה, עַד שֶׁתִּזְוֹפֵן.

ח קוֹל דוּדִי, הִנֵּה זֶה בָּא; מְדַלֵּג, עַל הָהָרִים מִקְפֹּץ, עַל
הַגְּבָעוֹת. ט דוֹמָה דוּדִי לַעֲבִי, אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים; הִנֵּה זֶה

עומד, אזור כְּתִלָּנוּ מִשְׁגִּינוֹ מִן הַזִּכְלוֹת, מִצִּיץ מִן הַזִּזְרָכִים. י
 עָנָה דוּדִי, וְאָמַר לִי: קוֹבֵי כָּךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי, וְלִכִּי כָּךְ. יא כִּי הִנֵּה
 הִסְתֵּנוּ, עָבְרָנוּ הַגֵּשִׁים, זֹכֵף הֶלֶךְ לוֹ. יב הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ, עַת
 הַזִּמִּיר הִזְיָע; וְקוֹל הַתּוֹר, נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ. יג הַתֵּאֲנָה וְזִנְטָה פָּגִיָּה,
 וְהַפָּגִים סְמִידָה נִתְּנוּ רִיזוֹ; קוֹבֵי לִכִּי (כָּךְ) רַעֲיָתִי יִפְתִּי, וְלִכִּי כָּךְ.
 יד יוֹנְתִי בְּזוּגֵי הַסֵּלַע, בְּסִתֵּר הַמִּדְרָגָה, הִרְאִינִי אֶת מִרְאִיָּה,
 הַשְׁבִּיעֵנִי אֶת קוֹלָךְ: כִּי קוֹלְךָ עָרַב, וּמִרְאִיָּה נֶאֱוָה. טו אֲזוּזוֹ לָנוּ,
 שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְנִים, מִזִּבְלִים כְּרָמִים; וּכְרָמֵינוּ, סְמִידָה.
 טז דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ, הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. יז עַד שִׁיפּוֹז הַיּוֹם, וְנָסוּ
 הַזִּכְלוֹת: סֵב דְּמָה כָּךְ דוּדִי לִבְבִּי, אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים עַל הָרִי
 בְּתֵר.

פרק ג

א עַל מִשְׁכְּבִי, בְּלִילוֹת, בְּקִשְׁתִּי, אֶת שְׂאֵהְבָה נְפִישִׁי; בְּקִשְׁתִּי,
 וְלֹא מִצְאָתִיו. ב אֶקוֹמָה נָא וְאֶסוּבָּה בְּעִיר, בְּשׁוֹקִים וּבְרוּזָבוֹת
 אֲבִקְשֶׁה, אֶת שְׂאֵהְבָה נְפִישִׁי; בְּקִשְׁתִּי, וְלֹא מִצְאָתִיו. ג מִצְאָוֹנִי,
 הַשְׁמִירִים, הַסְּבָבִים, בְּעִיר: אֶת שְׂאֵהְבָה נְפִישִׁי, רִאִיתָם. ד
 כְּמַעֲטָה, שְׁעַבְרָתִי מִהֶם, עַד שְׁמִצְאָתִי, אֶת שְׂאֵהְבָה נְפִישִׁי;
 אֲזוּזָתִי, וְלֹא אֶרְפָּנוּ עַד שֶׁהִבִּיאָתִיו אֶל בֵּית אֲמִי, וְאֶל זֹדֶר
 הוֹרָתִי. ה הַשְׁבִּיעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בְּצִבְאוֹת, אוֹ, בְּאִילוֹת
 הַשִּׁדָּה: אִם תִּעֲרֹרוּ וְאִם תִּעֲזְרוּ אֶת הָאֵהְבָה, עַד שֶׁתִּזְכָּק.

ו מִי זֹאת, עָלָה מִן הַמִּדְבָּר, כְּתִימָרוֹת, עֹשֶׁן: מִקְטָרֶת מוֹר
 וּלְבוֹנָה, מִכָּל אֲבָקֶת רוּכָל. ז הִנֵּה, מִטָּתוֹ שְׁלִשְׁלֹמָה שִׁשִּׁים
 גְּבָרִים, סָבִיב לָהּ: מַגְבִּירִי, יִשְׂרָאֵל. ח כָּלֵם אֲזוּזֵי זֶרֶב, מְלִמְדֵי
 מְלִזְמוּהָ; אִישׁ זֶרֶבוֹ עַל יָרְכוֹ, מִפְּזוֹד בְּלִילוֹת. ט אֶפְרַיִם, עֹשֶׂה
 לוֹ הַמִּלְכָּה שְׁלֹמָה מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן. י עֲמוּדָיו, עֹשֶׂה כֶסֶף, רִפְיָתוֹ
 זָהָב, מִרְכָּבוֹ אֶרְצֵמָן; תּוֹכוֹ רִצּוֹף אֵהְבָה, מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם. יא
 צִאָּה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן, בְּמִלְכָּה שְׁלֹמָה בְּעֶטְרָה, שְׁעֶטְרָה לוֹ
 אֲמוֹ בְּיוֹם זִוְתָּתוֹ, וּבְיוֹם, שְׁמוֹנֹת לְבוֹ.

פרק ד

א הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים, מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ; שִׁעְרָהּ כְּעֶדֶר הָעֹזִים, שֶׁגָּלְעוּ מִהָרָה גָּלְעָד. ב שֵׁנֶיהָ כְּעֶדֶר הַקְּצֻבוֹת, שֶׁעָלוּ מִן הָרֹזֶצֶה: שְׂכָלָם, מִתְאַיְמוֹת, וְשִׂכְלָהּ, אֵין בָּהֶם. ג כּוֹזֹט הַשְּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיהָ, וּבִדְבָרָהּ זָאוּהָ; כְּפָלֹז הָרִמּוֹן רִקְתָּהּ, מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ. ד כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צֹאֲרָהּ, בְּגָוִי לְתַלְפִּיּוֹת; אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָיו, כָּל שְׂלֹטֵי הַגָּבְרִים. ה שְׁנֵי שְׁדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם, תְּאוֹמֵי צִבְיָה, הָרוּעִים, בְּשׁוֹשְׁעִים. ו עַד שִׁיפּוֹז הַיּוֹם, וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלֶף לִי אֵל הָרָה הַמּוֹר, וְאֵל גְּבַעַת הַלְבוּנָה. ז כָּלָה יָפָה רַעֲיָתִי, וּבֹיֹם אֵין בָּהּ. ח אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה, אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי; תִּשְׁוִרִי מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה, מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְזֶרְמוֹן, מִבְּעֻצּוֹת אֲרִיּוֹת, מִהָרָרִי גְּמָרִים. ט לִבְבַּתְּנִי, אֲזוֹתִי כָלָה; לִבְבַּתְּנִי בְּאֲזוֹד (בְּאֲזוֹת) מֵעֵינֶיהָ, בְּאֲזוֹד עֶזֶק מִצֹּרֶנֶה. י מִהָ יָפוּ דְדִיךָ, אֲזוֹתִי כָלָה; מִהָ טָבוּ דְדִיךָ מִיָּין, וְרִיזוֹ שְׂמִנֶה מִכָּל בְּשָׂמִים. יא נָפֹת תִּטְפֹּנָה שִׁפְתוֹתֶיהָ, כָּלָה; דְּבִשׁ וְזֹלָב תִּזְוֹת לְשׁוֹנָהּ, וְרִיזוֹ שְׂלִמְתָּהּ כְּרִיזוֹ לְבָנוֹן. יב גֵּן זָעוֹל, אֲזוֹתִי כָלָה; גֵּל זָעוֹל, מַעֲנֵן זֹתוֹם. יג שְׁלֹזְנָהּ פָּרִיס רְמוֹנִים, עִם פָּרִי מִגְדֵּים: כְּפָרִים, עִם גָּרְדִּים. יד גִּרְדֵּי וְכֶרֶם, קָנָה וְקָנְמוֹן, עִם, כָּל עֲצֵי לְבוּנָה; מֹר, וְאַהֲלוֹת, עִם, כָּל רְאִשֵׁי בְשָׂמִים. טו מַעֲנֵן גָּנִים, בָּאֵר בִּיִּים; וְנָזְלִים, מִן לְבָנוֹן. טז עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִימָן, הַפִּיּוּזִי גָּנִי יִזְלוּ בְשָׂמִיו; יבֹּא דוֹדִי לְנָנוּ, וַיֹּאכֵל פָּרִי מִגְדֵּיו.

פרק ה

א בָּאתִי לְגָנִי, אֲזוֹתִי כָלָה אֲרִיּוֹתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי, אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם זֹלָבִי; אֶכְלוּ רַעִים, שְׁתּוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים. ב אֲנִי יִשְׁנָה, וְלִבִּי עָר; קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, פִּתּוּזִי לִי אֲזוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִּמְתִּי שְׂרָאֲשִׁי גְּמֹלָא טָל, קוֹצוֹתִי רְסִיסִי לִיכָלָה. ג פִּשְׁטָתִי, אֶת כְּתֻנָּתִי אֵיכָכָה, אֶלְבָּשְׁנָה; רוֹזְצָתִי אֶת רִגְלִי, אֵיכָכָה אֶטְנֶפֶם. ד דוֹדִי, שְׁלֹזֵן יָדוֹ מִן הַזֹּר, וּמַעֲנִי, הִבּוּ עָלָיו. ה קָמְתִי אֲנִי, לְפָתוֹן לְדוֹדִי; וְיָדִי זָטְפוּ מוֹר, וְאַצְבָּעֵתִי מוֹר עֶבֶר, עַל, כַּפּוֹת הַמִּנְעוֹל. ו פִּתּוּזִי אֲנִי לְדוֹדִי, וְדוֹדִי זֹמֵק עֶבֶר;

נָפְשִׁי, יֵצֵאָה בְּדַבָּרוֹ בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצָּאֲתִיהוּ, קָרָאתִיו וְלֹא
עָנָנִי. ^ז מִצָּאֲנִי הַשְׁמֵרִים הַסִּבְבִּים בָּעִיר, הַכּוֹנֵי פָּצְעוֹנָי; זָשָׂאוּ
אֶת רִדְיָי מֵעָלַי, שְׁמֵרֵי הַזּוֹמוֹת. ^ח הַשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם, בָּנוֹת
יְרוּשָׁלַם: אִם תִּמְצְאוּ, אֶת דּוּדֵי מֶה תִּצְיְדוּ לוֹ, שְׂזוּזֹלֶת אֶהְבֶּה
אֹנִי. ^ט מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, הִיפָּה בְּנָשִׁים: מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, שְׂכָכָה
הַשְׁפַּעְתָּנִי. ^י דּוּדֵי צֹז וְאָדוּם, דָּגוּל מִרְכָּבָה. ^{יא} רֹאשׁוֹ, כָּתֵם פֹּז;
קִצּוֹתָיו, תִּלְתָּלִים, שְׂזוּרוֹת, כְּעוֹרֵב. ^{יב} עֵינָיו, כִּיּוֹנִים עַל אִפְיָי
מִיָּם; רִזּוּצוֹת, בְּזוּלָב יִשְׁבוֹת, עַל מִלֵּאת. ^{יג} לְזוּיוֹ בְּעֶרְוֹת
הַבָּשִׁם, מִגְדָּלוֹת מִרְקוּזִים; שְׁפֹתָיו, שׁוֹשְׁנִים זָטָפוֹת, מוֹר
עֹבֵר. ^{יד} יָדָיו גָּלִילִי וְזָהָב, מִמְּלָאִים בִּתְרִישִׁישׁ; מַעְיוֹ עֲשֵׂת עֵץ,
מֵעֶלְפֹת סְפִירִים. ^{טו} שׁוֹקֵיו עֲמוּדֵי יֶשַׁע, מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פֹז;
מִרְאֵהוּ, כִּלְבָּנוֹן בְּזוֹר, כְּאֲרֻזִּים. ^{טז} זֹכּוֹ, מִמִּתְקִים, וְכָלוֹ,
מִזּוּמֵרִים; זֶה דּוּדֵי וְזֶה רַעִי, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם.

פרק ו

^א אֲנִי הִלַּךְ דּוּדָךְ, הִיפָּה בְּנָשִׁים; אֲנִי פָנָה דּוּדָךְ, וַיִּבְקֶשְׁנִי
עֲמֹךְ. ^ב דּוּדֵי יֶרֶד לָצֹז, לְעֶרְוֹת הַבָּשִׁם לְרַעוֹת, בְּנָנִים, וְלִלְקֹט,
שׁוֹשְׁנִים. ^ג אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. ^ד יָפָה אֶת
רַעִיתִי כִּתְרָצָה, נָאוֹה כִּירוּשָׁלַם; אִימָה, כְּנִדְגָלוֹת. ^ה הַסִּבִּי עֵינֶיךָ
מִנְּגִדִי, שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי; שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעוֹיִם, שֶׁגָּלְשׁוּ מִן
הַגָּלְעָד. ^ו שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרְזוּלִים, שֶׁעָלוּ מִן הָרְזוּצָה: שְׂכָכִם,
מִתְאִימוֹת, וְשִׁכְלָה, אֵין בָּהֶם. ^ז כְּפָלוֹז הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבְּעַד
לִצְמִתָּךְ. ^ח שְׁשִׁים הֶמֶה מְלָכוֹת, וּשְׁבַמָּיִם פִּילָזְשִׁים; וְעִלְמוֹת, אֵין
מִסְפָּר. ^ט אֲנוֹת הִיא, יוֹנָתִי תִמְתִּי אֲנוֹת הִיא לְאִמָּה, בָּרָה הִיא
לְיוֹלָדָתָה; רָאוּהָ בָנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילָזְשִׁים וַיִּהְלָלוּהָ.
^י מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה, כְּמוֹ שְׂזוֹר: יָפָה כִּלְבָּנָה, בָּרָה כְּזוֹמָה אִימָה,
כְּנִדְגָלוֹת. ^{יא} אֶל גִּנָּת אֲגֹז יִרְדְּתִי, לְרֹאוֹת בְּאִפִּי הַנְּזוּל; לְרֹאוֹת
הַפְּרוּזָה הַנֶּפֶן, הַנֶּצֶז הָרִמָּיִם. ^{יב} לֹא יִדְעָתִי נָפְשִׁי שְׂמִתָּנִי,
מִרְכָּבוֹת עָמִי נָדִיב.

פרק ז

א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְבִיית, שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִזְוֹתָ בָּךְ; מַה תִּנְזֹוּ, בַּשְׁוֹלְבִיית, כְּמוֹזֹלֶת, הַמִּזְוֹנִים. ב מַה יָּפּוּ פְּעֻמֶּיךָ בַּנְּעָלִים, בַּת גְּדִיב; וְזִמְוִקִי יִרְכִּיךָ כְּמוֹ וְזִלְאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמּוֹ. ג שְׂרָרָה אִמּוֹ הַסֵּהָר, אֶל יִזְסֵר הַמִּזְוֹנִים; בַּטִּינָה עֲרֻמַּת וְזִטִּים, סוּגָה בַּשְׁוִשְׁנִים. ד עֲנִי שְׂדִיךָ כְּשִׁנֵּי עֶפְרַיִם, תִּאֲמִי צְבִיָּה. ה צֹאֲרָה, כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן; עֵינֶיךָ בְּרֻכּוֹת בְּזִשְׁבּוֹן, עַל שֶׁעַר בַּת רַבִּים אִפָּךְ כְּמִגְדֵּל הַלְבָנוֹן, צוֹפָה פְּנֵי דַמְשֶׁק. ו רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל, וְדִלֶת רֹאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן; מִלְּךָ, אֲסוּר בְּרֹהֲטִים. ז מַה יָּפִית, וּמַה נְּעֻמַּת אֱהָבָה, בַּת־עֲזֻנָּיִם. ח זֹאת קוֹמַתָּה דְמוּתָה לְתִמְרָה, וְשְׂדִיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת. ט אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָה, אֲזוּזָה בַּסִּסְסָנוֹ; וַיְהִי זֶה שְׂדִיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן, וְרִיזוֹ אִפָּךְ כְּתַפּוּזִים. י וְזֹכָר, כִּי־יֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים; דוּבֵב, שִׁפְתֵי יִשְׁנִים. יא אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תִשׁוּקָתוֹ. יב לִכְתּוּ דוּדֵי גֵצָא הַשְּׂדֵה, נְלִינָה בַּכִּפְרִים. יג נְשִׁכְמוּתָה, לְכַרְמִים גְּרָאָה אִם פְּרוּזָה הַגֶּפֶן פִּתּוּז הַסִּמְדָר, הַנִּצּוֹ הַרְמוּנִים; שֵׁם אֶתֵּן אֶת דְּדִי, לָךְ. יד הַדּוּדֵי אִים נִתְּנוּ רִיזוֹ, וְעַל פִּתּוּזֵינוּ כָּל מִגְדִּים וְזִדְשִׁים, גַּם יִשְׁנִים; דוּדִי, צְפִנְתִּי לָךְ.

פרק ח

א מִי יִתְנֶה כְּאִזּוֹ לִי, יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי; אֲמַצְאָה בְּזוּזִן אֲשִׁקָּה, גַּם לֹא יָבוּז לִי. ב אֲנִהְגֶּה, אֲבִיאָה אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמִידִי; אֲשִׁקָּה בְּיֵין הָרִקְזוֹ, מַעֲסִיס רַבִּי. ג שְׂמֹאלוֹ תַנּוּת רֹאשִׁי, וַיִּמְיֵנוּ תַנּוּבִיקָנִי. ד הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם; מַה תַּעֲלִירוּ וּמַה תַּעֲרָרוּ אֶת הָאֱהָבָה, עַד שִׁתְּנוּפֶסֶךְ. ה מִי זֹאת, עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִתְרַפֶּקֶת, עַל דּוּדָה; תַנּוּת הַתַּפּוּזוֹ, עוֹרֶרְתִּיךָ שְׂמוּת וְזִבְלָתָהּ אִמָּה, שְׂמוּת וְזִבְלָהּ יְלִדְתָּהּ. ו שִׁימְנֵי כוֹזוֹתָם עַל לִבָּךְ, כוֹזוֹתָם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֹׂאֹל קִנְיָה: רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי, אִשׁ שְׁלֵה־בְתִיָּה. ז מִיָּם רַבִּים, לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה, וְנִהְרֹות, לֹא יִשְׁטָפוּהָ; אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ,

בְּאַהֲבָה בּוֹז, יְבוֹזוּ לוֹ. ^ח אֲזוּזוֹת לָנוּ קִטְנָה, וְשִׁדְדִים אֵין לָהּ; מַה
נַעֲשֶׂה לְאַזְזִתָּנוּ, בַּיּוֹם שֶׁיֵּדְבַר בָּהּ. ^ט אִם זּוּמָה הִיא, נִבְנֶה עָלֶיהָ
טִירַת פָּסֶף; וְאִם דִּלְתָּהּ הִיא, נַעֲזֹר עָלֶיהָ לוּזוֹ אֲרוֹ. ^י אֲנִי זּוּמָה,
וְשִׁדְדִי כַּמִּגְדָּלוֹת; אִזּוֹ הָיִיתִי בְּעֵינָיו, כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם.

^{יא} פָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַבוֹז, נָתַן אֶת הַפָּרֶם לְנִטְרִים:
אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו, אֶלֶף פָּסֶף. ^{יב} כְּרָמִי שָׂלִי, לִפְנֵי; הָאֶלֶף לָךְ
שִׁלְמוֹהַ, וּמֵאתִים לְנִטְרִים אֶת פָּרִיו. ^{יג} הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּזִים, זֹזְרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעָנִי. ^{יד} בָּרוּז דּוֹדִי, וְדָמָה לָךְ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל, הָרִי בְּשָׂמִים.

